

The image is a movie poster for 'The Wall Street Saga'. It features a dramatic, apocalyptic scene of a city, likely New York City, in ruins. In the foreground, several skyscrapers are crumbling and on fire, with thick black smoke billowing into the sky. The ground is covered in debris and flames. In the upper portion of the poster, a bright, golden light emanates from behind a massive, swirling cloud of smoke and ash. Above this light, a collage of various human figures is depicted. These figures are shown in positive, hopeful poses: a family (a man, a woman, and children) is hugging; a businessman in a suit is shaking hands with a young man; other groups of people are also shaking hands or embracing. The overall composition suggests a narrative of human resilience and cooperation in the face of global disaster.

THE WALL STREET SAGA

FABULA WALL STREET

SEMANTIC REALITY 2026 · SHAREHOLDERS · 04

auctore Ferdinando Frega

CAPUT 1

Hoc documentum non scribitur ex parte argentarii,
administratoris fundi, analystae fundi speculativi aut consultoris.

Ex alio itinere oritur.

Duodeviginti annos apud Gillette laboravi et plus quam duo
decennia postea negotia per multas nationes, culturas, monetas,
rerum publicarum formas et condiciones oeconomicas rexi.

Haec experimenta me mercatibus propinquum fecerunt, nec
tamen me coegerunt linguam colere qua mercatus se ipsos
describere solent.

Mundus hodiernus rei pecuniariae mirabilem metiendi facultatem
habet.

Potest computare quaestus, margines, fluxum pecuniae, pretium
societatis, partem mercatus et centenos alios indices.

Hae mensurae magni momenti sunt.

Necessariae sunt.

Attamen per totam vitam professionalem, qua societates et mores
humanos observavi, saepe in vires incidi quae eventus moverent,
cum interim in formalibus rationum systematibus fere invisibiles
manerent.

Fides in tabula rationum non apparet.

Indoles in praevisionibus trimestribus non apparet.

Memoria institutionis nullam rationum categoriam habet.

Identitas in tabulam computatoriam accurate inseri non potest.

Attamen haec elementa iterum atque iterum in decisiones, fidelitatem, firmitatem, effectus et salutem influunt.

Huius igitur libri propositum non est rem pecuniariam impugnare.

Est regionem perscrutari quae iuxta rem pecuniariam exstat.

Mercatus rem veram per numeros describunt.

Homines rem veram per sensum experiuntur.

Institutiones felices utrumque intellegere discunt.

Fabula Wall Street ex simplici observatione oritur:

maximae perseverantiae causae saepe nonnisi post multos annos videntur.

Consuetudines cumulantur.

Fides cumulatur.

Fama cumulatur.

Necessitudines cumulantur.

Multo antequam hi effectus metiri possint, iam sub superficie eventus movent.

Hoc scriptum notionem Capitis Semantici inducit.

Caput pecuniarium numerari potest.

Caput semanticum observari debet.

Oritur ex cumulata auctoritate, agnoscibilitate, cohaerentia, continuitate et fide.

Est discrimen inter notum esse et creditum esse.

Inter conspicuitatem et significationem.

Inter attentionem et auctoritatem.

Antequam has notiones explicem, tamen explicare velim unde venerint.

Non ex theoria.

Ex experientia.

Nox quaedam in Romania modum quo de numeris cogitabam in perpetuum mutavit.

Nox Coronae (Braşov)

Aestate quadam Coronae (Braşov) habitabam.

Moderator summus eram societatis Romanicae operarum conducendarum, quam a fundamentis aedificaveram.

Plus quam ducenti quinquaginta operarii Romani per varias Europae nationes collocati erant.

Societas ad maiorem coetum pertinebat, qui et aedificationes agebat et partem novam de securitate in loco laboris.

Quodam post meridiem administratrix rei pecuniariae, Raluca, officium meum intravit.

Manifeste sollicita erat.

Pecunia praesens non sufficiebat.

Vectigalia solvenda erant.

Operariis stipendium solvendum erat.

Deerant circiter novem milia euronummorum.

Plerisque moderatoribus res manifesta visa esset.

Inopia pecuniae.

Mihi res aliter apparebat.

Multis annis ante, quam ego «Matrem Gillette» appello me lectionem docuerat quae per totum cursum meum mecum maneret.

Noli tempus in quaestione perscrutanda consumere.

Solutionem perscrutare.

Discrimen subtile videtur.

Non est.

Quaestiones rem veram describunt.

Solutiones rem veram mutant.

Itaque non totum post meridiem in numerum intuens consumpsi.

Conspicuitatem quaerere coepi.

Quod Numeri Videre Non Poterant

Eo vespere nuntios accepi qui significabant aliquid insoliti in una ex operationibus nostris fieri.

Chalybs evanescebat.

Non vehementer.

Non manifeste.

Paulatim.

Ratio mercium recipiendarum infirmitates habebat.

Materiae advehebantur.

Onera exonerabantur.

Sed quaedam tabulae vectoriae numquam recte inscribebantur.

Parvae discrepantiae per tempus cumulabantur.

Quod leve videbatur, iteratione grave fiebat.

Dum rem examino, intellegere coepi inopiam novem milium euronummorum fabulam non esse.

Fabula erat systema.

Romania eo tempore celeriter mutabatur, sed multae consuetudines a priore aetate politica traditae vigeant.

Leges mutatae erant.

Mores tardius mutabantur.

Homines iudicare nolebam.

Mechanismos intellegere volebam.

Ea nocte me in officio inclusi.

Non dormivi.

Itinera, tabulas, motus materiarum et incongruentias operationum restitui.

Constanța.

Bacău.

Ploiesti.

Formae apparuerunt.

Et formae saepe plus veritatis ostendunt quam singuli eventus.

Non sceleratos invenire conabar.

Rem veram intellegere conabar.

Ortu solis relationem confeceram.

Nullae accusationes.

Nulla nomina.

Facta tantum.

Motus.

Itinera.

Discrepantiae.

Condiciones.

Formae.

Conventus

Postero mane Ralucam conveni.

De pecunia deficiente rogavit.

Placide respondi.

Ante finem diei, ei dixi, translationem argentariam adventuram esse.

Fiducia eam admirationem movit.

Certitudo etiam magis.

Paucis horis post conventui moderatorum interfui.

In conclavi aderant non solum moderatores loci, sed etiam moderator operationum universalis, vir Italicus ex Augusta Taurinorum.

Exemplaria relationis meae distributa sunt.

Antequam de ulla re operationis disputaretur, breviter locutus sum.

Non sumus vigiles.

Non sumus magistratus iudiciales.

Quae igitur sequuntur nuntii sunt, non accusatio.

Discrimen magni momenti erat.

Ducendi finis non est poena.

Ducendi finis est conspicuitas.

Relatio non a furto incipiebat.

A cultura incipiebat.

Familiae.

Pressurae oeconomicae.

Res socialis.

Mores traditi.

Postea demum logisticam, custodias, inventarium, rationes recipiendi et motus materiarum examinabat.

Nam numeri sine contextu partem tantum fabulae narrant.

Conclave mirum in modum siluit.

Nemo iam de novem milibus euronummorum cogitabat.

Disputatio in altiore locum transierat.

Res iam non erat pecunia praesens.

Res erat conspicuitas.

Invitatio ad Tennisiam

Conventu finito, aliquid inexpectatum accidit.

Moderator operationum universalis non de damnis rogavit.

Non de accusationibus rogavit.

Non de actione iudiciali rogavit.

Sed simplicem quaestionem mihi posuit:

«Visne mecum hora sexta tennisia binorum ludere?»

Accepi.

Multis annis post illius invitationis momentum intellexi.

Conventus non certitudinem pepererat.

Fidem pepererat.

Homines raro numeros sequuntur.

Auctoritatem sequuntur.

Peritiam sequuntur.

Eos sequuntur qui ostendunt se rem veram aggredi velle potius quam speciem defendere.

Illud post meridiem plus me de ducendo docuit quam multi cursus formales administrationis umquam possent.

Syngrapha Duodecim Milium Euronummorum

Cum in officium redii, Raluca exspectabat.

Hoc tempore subridebat.

Post meridiem syngrapham duodecim milium euronummorum emiserat.

Quod maius est, exemplar iam ad argentariam Italo-Romanicam miserat.

Argentaria pecuniam anticipare consensit.

Vectigalia solverentur.

Stipendia solverentur.

Discrimen evanuerat.

Viginti quattuor horis ante novem milia euronummorum deerant.

Nunc duodecim milia euronummorum praesto erant.

Lectio mecum mansit.

Omnes in inopiam intenti fuerant.

Ego in conspicuitatem intentus fueram.

Inopia celeriter evanuit.

Conspicuitas mansit.

Hoc discrimen postea unum ex fundamentis cogitationis meae fieret.

Plerique moderatores numerorum captivi fiunt.

Boni duces systemata perscrutantur quae eos numeros creant.

Tabula rationum signa refert.

Mores humani causas creant.

Quaestio Ralucae

Antequam discederet, Raluca me aliquid rogavit.

«Quomodo id fecisti?»

«Quomodo fieri potuit?»

Subrisi.

Deinde ei fabulam narravi.

Cum natus sum, obstetrix anus matri meae dixit filium eius praecipue fortunatum fuisse.

Multis annis post mater mea eam fabulam mihi rettulit.

Viginti annos natus etiam redii ut eandem obstetricem invenirem et rem comprobarem.

Confirmavit.

Raluca explicationem exspectabat.

Tum dixi:

«Cara mea, per totam vitam fortunatus fui.»

«Non propter pecuniam.»

«Non propter fortunam.»

«Quia semper bonas mulieres conveni.»

Et eam digito monstravi.

Mulieres quae attendebant.

Mulieres quae observabant.

Mulieres quae me monebant cum aliquid erraret.

Mulieres quae officium serio suscipiebant.

Mulieres quae rem veram in lucem proferre adiuvabant antequam relationes eam patefacerent.

Pridie post meridiem mihi quaestionem attulerat.

Postridie post meridiem solutionem creare adiuvabat.

Multis annis post, cum de illo die Coronae cogito, exactam vectigalium summam non memini.

Non omnem operationis particulam memini.

Ralucam memini.

Fidem memini.

Conspicuitatem memini.

Et lectionem memini quae tandem unum ex huius scripti fundamentis facta est.

Primum Principium

Tabula rationum inopiam referebat.

Mores humani eam explicabant.

Observatio eam solvit.

Illa nox Coronae me docuit numeros plerumque ultimum fabulae caput esse.

Homines priora capita scribunt.

Fabula Wall Street ex hac intellegentia nata est.

Non ex re pecuniaria.

Non ex ratiocinatione.

Non ex aestimatione.

Sed ex simplici quaestione:

Quid numeros creat antequam numeri appareant?

Omnia quae sequuntur conatus sunt huic quaestioni respondendi.

CAPUT 2

Primus Mercatus

Primus mercatus non est Wall Street.

Primus mercatus non est Chicago Mercantile Exchange.

Primus mercatus non est Londinium, Francofurtum, Hongkongum aut Singapura.

Primus mercatus est homo.

Antequam bursae essent, homines permutabant. Antequam res pecuniaria esset, homines pacisebantur. Antequam ratiocinatio esset, homines pretium tribuebant.

Omnis igitur systematis pecuniarii origo ad simplicem et antiquam rem reduci potest: unus aliquid possidet, alter id cupit, et ambo consentire conantur quid permutatio significare debeat.

Hic Pera incipit.

Non a pecunia.

Non ab arte argentaria investiendi.

Non a derivatis, usuris, tabulis rationum aut exemplaribus aestimationis.

Ab ipso pretio incipit.

Duae Perae

Puer observationem didici quae per reliquam vitam mecum maneret.

Specie duae perae pares esse possunt.

Eadem materia.

Eadem forma.

Idem pondus.

Idem nomen.

Attamen sensus earum omnino diversus esse potest.

Una pera numeros continere potest.

Altera pecuniam continere potest.

Lingua eadem manet.

Quod continetur omnia mutat.

Hoc discrimen leve videtur donec quis in mundum institutionum ingreditur.

Societates mercatoriae eundem errorem cotidie committunt.

Vasa cum contentis confundunt.

Structuras metiuntur et fines obliviscuntur.

Systemata aestimant et sensus neglegunt.

In mercatibus pecuniariis vas saepe conspicuum est.

Contentum saepe invisibile est.

Pera conspicua fit relatio annua.

Pera invisibilis fit fides.

Tandem pera invisibilis maioris momenti esse comprobatur.

Mercatus sub Mercatu

Analystae pecuniarii saepe de mercatibus loquuntur quasi mercatus essent mechanismi obiectivi sola ratione recti.

Res vera magis implicata est.

Omnis mercatus altiori mercatui innititur.

Sub omni producto necessitas humana iacet.

Sub omni emptione causa iacet.

Sub omni investitione expectatio iacet.

Sub omni expectatione fabula iacet.

Homines non producta emunt.

Solutiones emunt.

Identitates emunt.

Securitatem animi emunt.

Societatem emunt.

Continuitatem emunt.

Et interdum spem emunt.

Numeri igitur qui in tabulis bursae conspiciuntur non sunt ipse mercatus.

Signa sunt actionis quae sub superficie fit.

Verus mercatus manent mores humani.

Oeconomia Sensus

Systemata pecuniaria mire efficacia sunt in pretiis tribuendis.

Minus efficacia sunt in sensu tribuendo.

Mercatus nobis dicere potest quanti res constet.

Aegre explicat cur homines eam cupiant.

Mercatus redditus computare potest.

Affectum facile computare non potest.

Mercatus consumptionem aestimare potest.

Fidelitatem aegre aestimat.

Attamen institutiones his viribus invisibilibus superstites manent.

Mores consumptorum separari plane non possunt a sensibus quos productis, institutionibus, notis mercatoriis, experienciis et necessitudinibus tribuunt.

Sensus pretium antecedit.

Pretium sensum sequitur.

Ordo magni momenti est.

Quid Investitores Revera Emant

Investitores se saepe bonorum emptores describunt.

Re vera opiniones de futuro emunt.

Syngrapha actionis non est tantum dominium.

Est fides.

Est fiducia.

Est exspectatio.

Est fides ad eventum futurum directa qui nondum advenit.

Haec observatio sensum mercatum capitalium mutat.

Mercatus non sunt tantum mechanismi pecuniae distribuendae.

Mechanismi sunt fidei communis ordinandae.

Pretium boni fit expressio conspicua exspectationum invisibilium.

Cum exspectationes firmantur, pretia surgunt.

Cum exspectationes corruunt, pretia sequuntur.

Mercatus altior semper psychologicus manet.

Lectio Perae

Pera primum principium Fabulae Wall Street repraesentat.

Numquam vas cum contentis confunde.

Numquam numerum cum sensu suo confunde.

Numquam structuram cum fine confunde.

Numquam conspicuitatem cum momento confunde.

Mundus pecuniarius natura in indices observabiles intendit, quia indices metiri possunt.

Attamen quaedam ex vehementissimis viribus in omni institutione aegre numerantur.

Fides.

Memoria.

Agnitio.

Identitas.

Consuetudo.

Sensus.

Haec elementa raro in praesentationibus trimestribus apparent.

Nihilominus statuunt num institutiones tam diu superstites maneant ut eas praesentationes edant.

Pera igitur et initium et monitum est.

Initium simplex est:

omnes mercatus ex moribus humanis oriuntur.

Monitum aequae simplex est:

cum institutiones peram metiendi studio capiuntur, periculum est ne obliviscantur quid intus sit.

Et cum hoc acciderit, numeri crescere pergere possunt dum sensus tacite evanescit.

CAPUT 3

Vestes Uniformes, Conformitas et Pretium Societatis

Mundus pecuniarius vestes uniformes semper amavit.

Quaedam vestes uniformes conspicuae sunt.

Quaedam invisibiles.

Vestis uniformis conspicua facile agnoscitur.

Vestis obscura.

Par calceorum nitidorum.

Horologium diligenter electum.

Fascia collaris electa ut gravitatem significet.

Modus loquendi compositus ut peritiam significet.

Haec signa nota sunt quia omnis institutio ea excolit.

Incertitudinem minuunt.

Agnitionem faciliorem reddunt.

Societatem constituunt.

Vestis uniformis invisibilis potentior est.

Constat ex opinionibus probatis.

Ex opinionibus receptis.

Ex lingua permissa.

Ex ambitionibus exspectatis.

Ex timoribus communibus.

Leges vestiariae invisibiles raro scribuntur.

Attamen omnes in conclavi eas intellegunt.

Cum quis eas violat, systema reagit.

Cur Institutiones Vestes Uniformes Creent

Nulla institutio a malis consiliis incipit.

Leges vestiariae oriuntur quia homines ordinem quaerunt.

Ordo periculum minuit.

Ordo concordiam operum auget.

Ordo magna systemata tractabilia reddit.

Societas universalis agere non potest si quisque cotidie mane novas leges invenire statuit.

Normarum igitur exsistentia intellegi potest.

Quaestio apparet cum normae in veritates indubitabiles mutantur.

Eo momento conformitas cum sapientia confunditur.

Consensus cum intellegentia confunditur.

Obsequium cum ducendo confunditur.

Quod primum efficacitati serviebat, paulatim observationem opprimere incipit.

Institutio rogare desinit:

«Estne hoc verum?»

Et rogare incipit:

«Estne hoc acceptabile?»

Discrimen parvum videtur.

Consequentiae ingentes sunt.

Oeconomia Societatis

Lex Vestiaria ad extremum de societate agit.

Homines alto desiderio coetibus adscribendi tenentur.

Desiderium mercatura antiquius est.

Re pecuniaria antiquius.

Re publica antiquius.

Per maximam historiae humanae partem exclusio a coetu verum periculum creabat.

Societas salutem augebat.

Instinctus adhuc viget.

Homines igitur se locis accommodant.

Linguam mutant.

Mores mutant.

Speciem mutant.

Opiniones mutant.

Plerumque haec accommodatio inscianter fit.

Homo putat se libere eligere.

Attamen multae ex eis electionibus responsa sunt ad expectationes systematis circumstantis.

Mercatus conformitatem saepius remuneratur quam fatetur.

Non quia conformitas semper recta est.

Sed quia conformitas praevideri potest.

Et quod praevideri potest tutius videtur quam incertitudo.

Pretium Perpetuae Accommodationis

Accommodatio utilis est.

Perpetua accommodatio periculosa est.

Institutio fragilis fit cum quisque particeps ad approbationem potius quam ad veritatem se dirigere incipit.

Quaestiones molestae fiunt.

Dubitatio ingrata fit.

Honesta dissensio periculum cursus honorum fit.

Paulatim institutio locum creat ubi omnes consentire videntur, dum verae curae tacentur.

Extrinsecus systema stabile videtur.

Intrinsecus magis magisque a specie pendet.

Historia exempla infinita praebet.

Discrimina pecuniaria.

Ruinae societatum.

Errores consiliorum.

Multa incipiunt ab hominibus intellegendis qui privatim quaestiones agnoscebant sed publice tacebant.

Pretium Legis Vestiariae violandae intellegebant.

Et id pretium tacendo solverunt.

Commodum Extranei

Extranei singulare commodum habent.

Minus in opinionibus receptis implicati sunt.

Quia non plane adscripti sunt, particulas animadvertunt quas intranei neglegunt.

Omnis magna mutatio ab aliquo incipit qui in dubium vocat quod alii sponte acceperant.

Extraneus rogat:

Cur hoc ita fit?

Cur hoc creditur?

Cur hoc impossibile putatur?

Intraneo saepe deest causa has quaestiones ponendi.

Systema operatur.

Incitamenta valent.

Praemia exstant.

Distantia conspicuitatem creat.

Identitas ultra Vestes Uniformes

Fortissimi homines proprietatem habent quam institutiones saepe aegre metiuntur.

Identitatem.

Identitas a fama differt.

Fama est quod alii putant.

Identitas est quod manet cum externa approbatio evanescit.

Homo identitate firma diversos locos intrare potest nec animo ab eis pendere.

Vestem uniformem gerere potest.

Leges intellegere potest.

Institutionem vereri potest.

Sed accommodationem cum exsistentia non confundit.

Sui sensus a conclavi independens superest.

Hoc insolitam firmitatem creat.

Nam cum condiciones mutantur, nec cursum nec finem amittit.

Vestis mutatur.

Identitas manet.

Vera Lex Vestiaria

Altissima lex vestiaria nihil ad vestimenta pertinet.

Ad fortitudinem intellectus pertinet.

Ad facultatem rem veram observandi nec statim observationes ad expectationes explendas accommodandi.

Ad voluntatem agnoscendi quod alii videre nolunt.

Ad disciplinam identitatem servandi dum quis in systematibus implicatis versatur.

Haec libertatis forma rara est.

Non quia ingenium requirit.

Sed quia molestiam requirit.

Accipere facile est.

Observare difficile est.

Conformitas statim remuneratur.

Libera cogitatio saepe multo serius remuneratur.

Quidam numquam ullam eius agnitionem accipiunt.

Attamen fere omnis mutatio gravis ab aliquo incipit qui rem veram videre vult antequam turba eam agnoscat.

Ultima Cogitatio

Lex Vestiaria non est argumentum contra institutiones.

Est argumentum contra societatem cum veritate confundendam.

Institutiones normas requirunt.

Mercatus leges requirunt.

Civitates structuram requirunt.

Difficile est meminisse cur eae structurae exstent.

Vestis peritiam non creat.

Titulus sapientiam non creat.

Hierarchia ducendi artem non creat.

Et conformitas veritatem non creat.

Finis Legis Vestiariae concordia operum esse debet.

Cum cogitationis vicaria fit, ipsam institutionem labefactare incipit ad quam tuendam facta est.

Haec est lectio.

Vestes uniformes magni momenti sunt.

Identitas maioris.

CAPUT 4

Aditus, Impedimenta et Architectura Occasionis

Mundus pecuniarius ingens tempus in pecunia disputanda consumit.

De capite disputat.

De aestimatione disputat.

De debito disputat.

De quaestibus disputat.

Attamen una ex validissimis variabilibus in rebus humanis mirum quam parum attentionis accipit.

Aditus.

Historia humanitatis non est tantum historia divitiarum.

Est historia aditus.

Quis intrare possit.

Quis exspectare debeat.

Quis nuntios habeat.

Quis nuntios nimis sero accipiat.

Quis invitetur.

Quis extra conclave maneat.

Quaestio aditus saepe eventus statuit multo antequam pecunia conspicua fiat.

Ideo *Intus an Foris* locum medium in Fabula Wall Street obtinet.

Nam omnis institutio ad extremum systema ianuarum est.

Quaedam apertae sunt.

Quaedam clausae.

Quaedam conspicuae.

Quaedam ne exsistere quidem videntur.

Moneta Occulta

Pecunia moneta est.

Aditus quoque moneta est.

Discrimen est quod aditus plerumque operatur antequam pecunia in colloquium ingrediatur.

Homo caput habere potest sed aditu carere.

Alter perparvum caput habere potest sed aditum insignem.

Alter ille saepe maiorem auctoritatem consequitur.

Aditus statuit quis occasiones accipiat.

Aditus statuit quis in colloquium ingrediatur.

Aditus statuit quis primus discat.

Aditus statuit quis participet dum alii tantum spectant.

Mundus saepe divitias ut summum commodum praebet.

Re vera divitiae et aditus non semper idem sunt.

Interdum aditus divitias creat.

Interdum divitiae aditum emere non possunt.

Discrimen magni momenti est.

Ianua

Omnis institutio gravis ianuas continet.

Quaedam ianuae corporeae sunt.

Sedes principales societatum.

Conclavia consiliorum.

Officia publica.

Universitates.

Sodalicia privata.

Commissiones investiendi.

Quaedam ianuae intellectuales sunt.

Scientia.

Eruditio.

Experientia.

Lingua propria artis.

Peritia technica.

Quaedam ianuae ad necessitudines pertinent.

Fides.

Commendationes.

Introductiones.

Auctoritas.

Fama.

Quaestio iucunda non est quae ianuae exstent.

Quaestio iucunda est quis eas regat.

Nam qui aditum regit saepe maiorem auctoritatem exercet quam qui titulum conspicuum habet.

Nuntii ut Aditus

Mercatus capite moveri videntur.

Re vera saepe nuntiis moventur.

Non nuntiis secretis.

Non nuntiis illicitis.

Simpliciter nuntiis citius acceptis, accuratius interpretatis aut clarius intellectis.

Decisio hodie facta pendere potest a nuntiis heri acceptis.

Eadem decisio impossibilis fit si ei nuntii proximo mense adveniunt.

Tempus pretium mutat.

Temporis momentum explicat cur aditus fundamentalis maneat.

Rem intellegere ante turbam commodum est.

Eam intellegere post turbam relatio est.

Discrimen participationem ab observatione separat.

Intus

Intus esse plus significat quam corpore adesse.

Significat linguam systematis intellegere.

Omnis professio linguam habet.

Omnis institutio opiniones praesumptas habet.

Omnis societas leges invisibiles habet.

Qui eas intellegunt expedite moventur.

Qui non intellegunt frictionem inveniunt.

Intus esse igitur familiaritatem significat.

Intellegis quomodo decisiones fiant.

Incitamenta intellegis.

Intellegis quid homines dicant.

Intellegis etiam quid homines dicere vitent.

Haec scientia raro in enchiridiis apparet.

Per experientiam oritur.

Foris

Locus forensis incommoda habet.

Etiam vires habet.

Intranei particulas vident.

Extranei saepe formas vident.

Intranei opinionibus praesumptis assuescunt.

Extranei eas in dubium vocare magis possunt.

Intranei efficacitatem lucrantur.

Extranei prospectum servant.

Institutiones sanissimae utrumque prospectum requirunt.

Systema ex solis intraneis compositum paulatim sibi ipsi caecum fit.

Systema ex solis extraneis compositum cohaerentia operum caret.

Sapientia oritur ex colloquio inter utrumque locum servato.

Ianuas Aedificare

Plerique homines vitam in aditu exspectando consumunt.

Pauciores aditum aedificant.

Hoc discrimen omnia mutat.

Qui licentiam exspectat a structuris exstantibus pendet.

Qui ianuas aedificat alias vias creat.

Omnis magna innovatio hanc formam sequitur.

Aliquis in systema clausum incidit.

Pro eo quod in perpetuum admissionem postulet, aliud ostium creat.

Eventus postea manifestus videtur.

Initio plerumque absurdus videtur.

Facultas ianuas aedificandi potius quam tantum pulsandi una ex pretiosissimis artibus consilii in omni campo est.

Prospectus Domini

Operarii saepe de muneribus cogitant.

Moderatores de partibus cogitant.

Investitores de bonis cogitant.

Domini aliter cogitant.

Domini de systematibus cogitant.

Intellegunt maximum consilii commodum saepe oriri non ex eo quod plures opes quam aemuli habeas, sed ex eo quod vias designes quae aemulis praecusae sunt.

Dominus ianuas perscrutatur.

Dominus angustias perscrutatur.

Dominus fluxus nuntiorum, fidei et occasionis perscrutatur.

Ex hoc prospectu quaestio mutatur.

Non iam:

«*Quomodo intro?*»

Sed:

«*Quomodo novum ostium creo?*»

Haec quaestio consilium omnino mutat.

Ultima Cogitatio

Mundus sine fine de pecunia loquitur, quia pecunia facile numeratur.

Aditus difficiliter metitur.

Attamen aditus saepe eventus statuit antequam pecunia momentum habeat.

Altissimum commodum non semper dominium est.

Est conspicuitas.

Facultas occasiones, necessitudines, nuntios et vias videndi quae aliis occultae manent.

Haec est lectio *Intus an Foris*.

Humanitas non est tantum mercatum collectio.

Est ianuarum collectio.

Quidam vitam in seras intuendo consumunt.

Alii vitam in claves quaerendo consumunt.

Pauci rari novas ianuas aedificare statuunt.

Et hi homines saepe architecturam totius aedificii mutant.

CAPUT 5

Agnitio, Necessitudo et Pretium ultra Pretium

Oeconomiae hodiernae negotiis innituntur.

Cotidie miliarda permutationum fiunt inter emptores et venditores, conductores et operarios, institutiones et singulos.

Lingua harum permutationum est pretium.

Pretium concordiam permittit.

Pretium comparisonem permittit.

Pretium efficacitatem permittit.

Sine pretio magni mercatus aegre operarentur.

Attamen quaestio est quam systemata pecuniaria raro ponunt:

Quid fit cum valor pretium excedit?

Protocollum Unius Dollarii ab hac quaestione incipit.

Non est theoria de pecunia.

Est theoria de agnitione.

Discrimen inter Solutionem et Agnitionem

Pleraque negotia finiuntur cum pecunia manus mutat.

Necessitudo perfecta est.

Obligatio evanescit.

Permutatio finita est.

Agnitio aliter operatur.

Agnitio ultra negotium extenditur.

Agnitio alterius hominis exsistentiam agnoscit.

Dicit:

«Te video.»

«Sensum huius permutationis intellego.»

«Haec actio magni momenti est ultra pretium pecuniarium ei adiunctum.»

Discrimen parvum videtur.

Consequentiae graves sunt.

Solutio rationem expungit.

Agnitio necessitudinem incipit.

Cur Mercatus Numeros Praeferant

Mercatus natura variabiles metiendas praeferunt.

Reditus.

Lucrum.

Incrementum.

Pars mercatus.

Bona.

Debita.

Hi indices utiles sunt quia accurate exprimi possunt.

Agnitio accurationi resistit.

Fides perfecte metiri non potest.

Reverentia perfecte metiri non potest.

Affectus perfecte metiri non potest.

Memoria perfecte metiri non potest.

Attamen homines magnam vitae partem circa has ipsas vires
ordinant.

Homo negotium oblivisci potest.

Veram agnitionem raro obliviscitur.

Memoria manet quia experientia identitatem tangit, non rationes.

Haec est regio quam Protocollum Unius Dollarii perscrutatur.

Permutatio Symbolica

Civitates permutationibus symbolicis plenae sunt.

Dextrarum iunctio.

Subscriptio.

Donum.

Epistula.

Numisma honoris.

Res familiaris hereditate tradita.

Imago photographica.

Pretium pecuniarium saepe secundarium manet.

Pretium symbolicum primarium fit.

Quod refert non est res ipsa.

Quod refert est quod res significat.

Mundus saepe symbola parvi pendit quia symbola rationi contraria videntur.

Attamen societates, nationes, religiones, familiae et notae mercatoriae omnes structuris symbolicis innituntur.

Tolle symbola et structura infirmari incipit.

Symbolum sensum fert.

Sensus continuitatem fert.

Continuitas identitatem fert.

Donum quod Mater Gillette Solvit

Cum uxor mea Elisabetta geminos nostros gestabat, gynaecologus noster erat Paolo Puglia.

Paolo totam graviditatem curavit.

Tempore procedente necessitudo professionalis amicitia facta est.

Primum persuasum habebat me medicum esse.

In consultationibus me iuxta se vocabat et rationes, vocabula et particulas clinicas explicabat.

Tandem eum sistere debui.

Risi et ei dixi:

«Paolo, laminas novacularum vendo.»

«Quis medicus?»

Ambo risimus.

Error evanuit.

Amicitia mansit.

Multo antequam ulla inspectio id confirmaret, affirmabam nos geminos exspectare.

Paolo ultrasonographiae fidere malebat.

Quodam die me rogavit cur tam certus essem.

Statim respondi.

«Avus meus geminos habuit.»

«Pater meus geminos habuit.»

«Ego geminos habebo.»

«Praeterea Gillette me per annos eadem promotione exercuit:»

«Duo sume, unum solve.»

Paolo subrisit.

Deinde dies ultrasonographiae advenit.

Inspectionem semel fecit.

Deinde iterum.

Deinde tertio.

Tandem me aspexit et dixit:

«Malum, Nando.»

«Gemini sunt.»

«Di immortales.»

Gemini nati sunt.

Paolo mercedem recusare perrexit.

Quotiens rationem expungere conabar, simpliciter recusabat.

«Noli curare.»

«Ita factus sum.»

Fortasse.

Sed ego non eram.

Semper aegre tuli debita gratiae.

Eodem tempore Gillette inceptum mercatorium susceperat ut Oral-B celerius in selectas tabernas induceretur.

Unus ex emptoribus meis, Franco, duodecim superfora possidebat.

Praefectus regionis meus sex milia euronummorum opum promovendi ad inceptum sustinendum attribuerat.

Mihi non placebat pecuniam simpliciter tradere.

Si mores pecunia nimis saepe remuneraris, homines tandem mores aestimare desinunt et proximam solutionem exspectare

incipiunt.

Itaque aliam solutionem quaesivi.

Franco nuper uxorem duxerat.

Braun ad nostras merces pertinebat.

Aliam operationem proposui.

Pars mercium Braun apud Franco mansit.

Altera pars aliud iter secuta est.

Tabellarius eam recta ad Paolo attulit.

Iocosum erat quod nemo ex implicatis hac ratione plane contentus erat.

Franco persuasum habebat partem operationis quodam modo ad me ipsum pertinere.

Paolo numquam quicquam petiverat.

Et ego simpliciter debitum solvere conabar quod pecunia expungi non poterat.

Denique res maxime notabilis haec erat:

Ego nihil solvi.

Franco nihil solvit.

Paolo nihil solvit.

Mater Gillette omnia solvit.

Promotionem.

Producta Braun.

Donum nuptiale.

Et oblique etiam visitationes medicas quas Paolo exigere noluerat.

Multis annis post, cum de ea re cogito, adhuc subrideo.

Publice ratiocinationis systema investitionem promovendi
inscripsit.

Memoria mea aliquid omnino aliud inscripsit.

Gratiam.

Et gratia numquam legibus rationum paruit.

Vitium Cogitationis Mere Negotialis

Cum omnis actio negotium fit, aliquid magni momenti evanescit.

Necessitudo temporaria fit.

Prospectus brevis fit.

Omnia de quibus paciscaris fiunt.

Omnia substitui possunt.

Eventus efficax esse potest.

Raro fidelitatem creat.

Homines propter necessitudines manent.

Emptores propter fidem redeunt.

Operarii propter finem manent.

Communitates propter agnitionem superstites manent.

Systemata mere negotialia hos eventus aegre creant.

Actionem gignunt.

Motum gignunt.

Permutationem gignunt.

Sed saepe adhaesionem aegre gignunt.

Et adhaesio una ex validissimis formis capitis diuturni est.

Cur Unum Dollarium Referat

Protocollum Unius Dollarii non in summam intendit.

In sensum intendit.

Unum dollarium consulto parvum est.

Pretium eius oeconomicum exiguum est.

Pretium eius symbolicum infinitum esse potest.

Permutatio symbolica divitias e colloquio removet.

Miliardarius et operarius diversas res pecuniarias habent.

Attamen ambo eiusdem agnitionis actus participes esse possunt.

Protocollum igitur condiciones aequat.

Attentionem ab opibus ad agnitionem transfert.

Non:

«*Quantum habes?*»

Sed:

«*Agnoscisne pretium huius necessitudinis?*»

Haec quaestio in alio gradu operatur.

Liber Rationum Agnitionis

Institutiones tabulas rationum pecuniarias servant.

Homines tabulas rationum invisibiles servant.

Fides cumulata.

Promissa servata.

Reverentia ostensa.

Constantia comprobata.

Necessitudines conservatae.

Nihil horum in relationibus annuis apparet.

Omnia haec in eventus futuros influunt.

Validissimae institutiones utrumque rationum systema intellegunt.

Caput pecuniarium administrant.

Caput quoque necessitudinum administrant.

Utramvis partem neglegere inaequalitatem creat.

Societas lucrum facere potest dum simul fidem destruit.

Homo divitias cumulare potest dum simul necessitudines amittit.

Numeri positivi manere possunt.

Tabula rationum invisibilis corruere potest.

Agnitio ut Consilium

Agnitio saepe ut notio moralis praebetur.

Est etiam notio consilii.

Homines institutiones sustinent quae eos agnoscunt.

Communitates circa agnitionem communem crescunt.

Notae mercatoriae diuturnae fiunt cum aliquid ultra usum significant.

Hoc dolum non significat.

Vera agnitio sine fine fabricari non potest.

Homines tandem mores fictos deprehendunt.

Agnitio quae fidem gignit vera esse debet.

Cum vera est, commodum certaminis fit quod aemuli aegre imitantur.

Producta exscribi possunt.

Agnitio difficilius iteratur.

Oeconomia Necessitudinum

Futurum negotia requirere perget.

Nihil in hoc capite contrarium contendit.

Oeconomia pretia requirit.

Contractus requirit.

Mercatus requirit.

Attamen iuxta oeconomiam negotiorum aliud systema exstat.

Oeconomia necessitudinum.

In hoc systemate valor per fidem, continuitatem, famam, memoriam et agnitionem oritur.

Institutiones diuturnissimae in utraque oeconomia feliciter operantur.

Negotia intellegunt.

Necessitudines quoque intellegunt.

Cum una dimensio neglegitur, diuturnitas difficilis fit.

Cum ambae dimensiones simul operantur, firmitas crescit.

Ultra Venditiones

Protocollum Unius Dollarii ad extremum opinionem notam in dubium vocat.

Multae institutiones putant primum suum finem esse negotium.

Negotium magni momenti est.

Raro finis ultimus est.

Altior finis saepe est necessitudo quae postea creatur.

Una venditio cito finitur.

Necessitudo gravis per decennia durare potest.

Discrimen inter utramque explicat cur quaedam institutiones evanescent dum aliae per generationes superstites maneant.

Altera in solos redditus intendit.

Altera simul in redditus et necessitudinem intendit.

Altera ratio plus patientiae requirit.

Saepe maiorem diuturnitatem creat.

Ultima Cogitatio

Protocollum Unius Dollarii non de pecunia agit.

De agnitione agit.

Contendit quasdam ex gravissimis vitae humanae permutationibus solo pretio intellegi non posse.

Dollarium ut moneta fungi potest.

Dollarium etiam ut symbolum fungi potest.

Illud negotium creat.

Hoc sensum creat.

Mercatus negotiis egent.

Civitates sensu egent.

Validissimae institutiones momentum utriusque agnoscunt.

Haec est lectio Protocolli Unius Dollarii.

Non pecuniam nullius momenti esse.

Sed diuturnissimas valoris formas saepe ibi incipere ubi pecunia res praecipua esse desinit et agnitio humana res praecipua fit.

Caput valorem numerat.

Agnitio eum creat.

CAPUT 6

Consuetudo, Continuitas et Via Invisibilis

Plerique investitores putant se in producta investire.

Non investiunt.

Saltem non omnino.

Producta conspicua sunt.

Producta photographari possunt.

Producta numerari possunt.

Producta praedicari possunt.

Producta cum productis aemulis comparari possunt.

Quia producta conspicua sunt, colloquium regunt.

Attamen conspicuitas et momentum non semper idem sunt.

Argumentum praecipuum *Clientelae* simplex est:

Pretiosissimum institutionis felicitis bonum saepe non est ipsum productum.

Est via morum quae producto permittit iterum atque iterum per
milliones vitarum iter facere.

Fallacia Producti

Historia plena est productorum quae iam non exstant.

Technologiae evanescent.

Formae evanescent.

Genera evanescent.

Integrae industriae evanescent.

Productum quod unam generationem regit saepe in proxima
obsoletum fit.

Haec res quaestionem molestam creat.

Si producta temporaria sunt, quid revera superest?

Responsum raro intra productum invenitur.

Intra mores invenitur.

Institutiones saepe putant se res vendere.

Re vera consuetudinum participes sunt.

Res mutari potest.

Consuetudo saepe superest.

Societas quae hoc discrimen non intellegit ab uno producto pendet.

Societas quae id intellegit se renovare potest.

Decisio Matutina

Considera actionem simplicem.

Homo expergiscitur.

Consuetudinem sequitur.

Rem notam capit.

Actionem notam iterat.

Decisio fere nullum conatum conscium requirit.

Milia similium actionum cotidie per orbem terrarum fiunt.

Homo eas ut electiones suas experitur.

Institutio eas ut postulationem experitur.

Investitor eas ut reditus experitur.

Attamen sub tribus his prospectibus una vis iacet:

consuetudo.

Consuetudo mores rariores in mores praevisibiles mutat.

Mores praevisibiles continuitatem creant.

Continuitas fundamentum creat in quo clientelae aedificantur.

Cur Consuetudo Referat

Homines attentionem finitam habent.

Si omnis decisio plenam analysin requireret, vita cotidiana impossibilis fieret.

Consuetudo hanc quaestionem solvit.

Mores automatos reddit.

Conatum mentis minuit.

Efficacitatem creat.

Haec proprietas consuetudinem mirum in modum pretiosam reddit.

Consumptor emptionem prima vice diligenter aestimare potest.

Centesima iteratione aestimatio saepe evanescit.

Actio automata fit.

Eo momento institutio aliquid magni momenti assequitur.

Non iam a sola persuasione pendet.

In consuetudinem cotidianam inseritur.

Consuetudo cotidiana una ex validissimis stabilitatis formis est quae ulli institutioni praesto sint.

A Producto ad Systema

Infirmas institutiones in producta intendunt.

Validae institutiones in systemata intendunt.

Productum casu bene evenire potest.

Systema raro.

Exemplar clientelae transitum significat a cogitatione producti ad cogitationem systematis.

Cogitatio systematis alias quaestiones ponit.

Non:

«*Quam bonum est hoc productum?*»

Sed:

«*Quos mores hoc productum confirmat?*»

Non:

«*Quot unitates venditae sunt?*»

Sed:

«*Quam diuturna est forma quae eas venditiones creavit?*»

Responsa saepe plus ostendunt quam indices effectuum brevis temporis.

Architectura Iterationis

Clientelae bene eveniunt quia incertitudinem minuunt.

Emptor locum notum intrat.

Experientiam notam exspectat.

Experientia iteratur.

Exspectatio confirmatur.

Orbis pergit.

Constantia fides fit.

Fides iteratio fit.

Iteratio valor fit.

Valor diuturnitas fit.

Processus simplex videtur.

Exsecutio mirum in modum difficilis est.

Constantiam per annos, culturas, loca et condiciones oeconomicas servare disciplinam requirit.

Ea disciplina pars ipsius clientelae fit.

Commodum Diuturnitatis

Multae institutiones in incrementum intendunt.

Incrementum magni momenti est.

Sed diuturnitas quoque magni momenti est.

Systema celeriter crescens quod continuitate caret corruere potest cum condiciones mutantur.

Systema diuturnum superest quia consuetudines cumulavit satis validas ad perturbationi resistendum.

Tempus socium fit.

Quisque annus familiaritatem firmat.

Quisque annus fidem altiore facit.

Quisque annus memoriam confirmat.

Quod extrinsecus maturum videtur, re vera validius fieri potest.

Clientela vires in silentio cumulat.

Potentia eius per iterationem oritur, non per spectaculum.

Consumptor et Investor

Consumptores et investitores eandem institutionem saepe diverse aspiciunt.

Consumptores clientelam directe experiuntur.

Investitores oblique.

Consumptores consuetudines inveniunt.

Investitores numeros inveniunt.

Consumptores mores creant.

Investitores mores analysant.

Optimae investiendi occasiones saepe apparent cum uterque prospectus concurrat.

Cum institutio et validos effectus pecuniarios et formas morum alte radicatae habet, diuturnitas crescit.

Numeri a cultura sustentantur.

Cultura ab iteratione sustentatur.

Necessitudo se ipsa confirmat.

Vera Hereditas

Multi putant hereditatem ex pecunia constare.

Interdum ita est.

Sed institutiones aliquid aequae grave hereditate accipiunt.

Formas.

Consuetudines.

Systemata.

Methodos.

Exspectationes.

Haec elementa per generationes transeunt.

Operarii ea hereditate accipiunt.

Emptores ea hereditate accipiunt.

Communitates ea hereditate accipiunt.

Clientela igitur mechanismus fit mores per tempus tradendi.

Producta mutari possunt.

Structura morum superest.

Ea structura vera hereditas fit.

Ultra Mercatus

Principium clientelae ultra mercaturam extenditur.

Familiae per consuetudines operantur.

Communitates per consuetudines operantur.

Nationes per consuetudines operantur.

Institutiones per consuetudines operantur.

Ipsa humanitas a moribus iteratis per tempus traditis pendet.

Mercatus simpliciter unum ex clarissimis huius principii documentis praebent.

Semel agnita, forma ubique apparet.

Structura conspicua mutatur.

Nucleus morum mirum in modum constans manet.

Ultima Cogitatio

Investitores saepe de productis disputant quia producta facile videntur.

Res altior subtilior est.

Producta per consuetudines iter faciunt.

Consuetudines per iterationem iter faciunt.

Iteratio continuitatem creat.

Continuitas diuturnitatem creat.

Diuturnitas valorem creat.

Clientela igitur non est res.

Est systema.

Non productum.

Forma.

Non momentum.

Necessitudo diuturna inter mores humanos et continuitatem institutionis.

Haec est lectio *Clientelae*.

Validissimae institutiones non tantum producta vendunt.

Pars consuetudinum cotidianarum fiunt.

Et cum consuetudo in vitam cotidianam inserta est, formam quandam perpetuitatis acquirit quam nulla expeditio promovendi emere et nullus aemulus facile imitari potest.

Producta negotia creant.

Consuetudines clientelas creant.

Clientelae perseverantiam creant.

CAPUT 7

Bonum quod Nusquam Apparet et in Omnia Influit

Fides una ex gravissimis viribus vitae oeconomicae est.

Est etiam una ex minime conspicuis.

Mercatus pecuniarii redditus metiuntur.

Quaestus metiuntur.

Bona metiuntur.

Debita metiuntur.

Fides nusquam in tabula rationum apparet.

Attamen omnis tabula rationum clam ab ea pendet.

Sine fide negotia tardiora fiunt.

Sine fide pacta cariora fiunt.

Sine fide institutiones magis magisque temporis consumunt ut se ab ipsis hominibus tueantur cum quibus cooperari volunt.

Paradoxum simplex est.

Fides difficile computatur.

Eius absentia neglegi non potest.

Ante Caput Venit Fides

Multi putant caput successum creare.

Re vera caput saepe fidem sequitur.

Creditor creditum praebet quia fides exstat.

Emptor mandatum dat quia fides exstat.

Investitor opes committit quia fides exstat.

Operarius institutioni se adiungit quia fides exstat.

Tolle fidem ex aequatione et omnis decisio difficilior fit.

Omne pactum probationem additam requirit.

Omne promissum cautiones additas requirit.

Omnis actio carior fit.

Verum diffidentiae pretium raro in relationibus pecuniariis apparet.

In moris apparet.

In haesitatione apparet.

In occasionibus numquam captatis apparet.

Contractus Invisibilis

Omnis contractus formalis contractui informali innititur.

Contractus formalis obligationes definit.

Contractus informalis exspectationes definit.

Duae societates eadem documenta subscribere possunt.

Una necessitudo floret.

Altera deficit.

Discrimen saepe in fide positum est.

Contractus invisibilis mores regit cum lingua scripta non sufficit.

Statuit num homines sponte cooperentur.

Statuit num dissensiones in certamina vertantur.

Statuit num incertitudo terrorem an patientiam gignat.

Fides fit systema operativum sub pacto publico.

Celeritas Fidei

Fides celeritatem systematis mutat.

Locus magnae fidei celeriter movetur.

Decisiones citius fiunt.

Nuntii liberior circumeunt.

Cooperatio minus custodiae requirit.

Innovatio minus resistentiae invenit.

Locus parvae fidei aliter se gerit.

Omnis actio approbationem requirit.

Omnis decisio probationem requirit.

Omne colloquium suspicionem gignit.

Fructus operis decrescit.

Vis a creatione ad tutelam transfertur.

Institutio actuosa manet.

Progressus tardatur.

Fides igitur ut accelerator agit.

Eius praesentia velocitatem auget.

Eius absentia frictionem auget.

Cur Fides Cumuletur

Fides se gerit ut usura.

Per iterationem cumulatur.

Unum promissum servatum fiduciam creat.

Promissa saepe servata auctoritatem creant.

Anni morum constantium fidem creant.

Processus gradualis est.

Plerique non animadvertunt dum fit.

Deinde quodam die inveniunt sibi fidem haberi.

Necessitudo valida videtur.

Institutio diuturna videtur.

Fama stabilita videtur.

Quod repentinum videtur plerumque fructus est annorum cumulationis.

Fides tacite crescit.

Ut consuetudo.

Ut fama.

Ut memoria.

Maxima eius vis ex facultate oritur cumulandi dum fere invisibilis manet.

Necessitudo inter Fidem et Potentiam

Potentia saepe male intellegitur.

Multi potentiam cum auctoritate coniungunt.

Tituli.

Summae impensarum.

Imperium.

Aditus.

Hae potentiae formae exstant.

Non sunt diuturnissimae.

Fides altiore auctoritatis formam creat.

Homines sponte eos sequuntur quibus fidunt.

Emptores sponte ad institutiones redeunt quibus fidunt.

Communitates sponte institutiones sustinent quibus fidunt.

Verbum praecipuum est «sponte».

Auctoritas obsequium gignere potest.

Fides studium gignit.

Obsequium tam diu durat quam custodia.

Studium superest postquam custodia evanuit.

Hoc discrimen explicat cur fides una ex bonis maxime ad consilium pertinentibus maneat quae ulli institutioni praesto sint.

Fides in Discrimine

Pretium fidei maxime in adversis conspicitur.

Quilibet in prosperis condicionibus confidens videri potest.

Vera probatio in incertitudine advenit.

Institutio cui fiditur patientiam accipit.

Institutio cui diffiditur suspicionem accipit.

Dux cui fiditur subsidium accipit.

Dux cui diffiditur resistantiam accipit.

Institutio cui fiditur errores facilius superat.

Institutio cui diffiditur etiam levibus erroribus laedi potest.

Fides ut subsidium consilii agit ante discrimen cumulat.

Cum pressura crescit, subsidium praesto fit.

Institutiones tum demum inveniunt num in fidem investiverint, cum eam deprompere debent.

Pretium Fidei Fractae

Fidem aedificare annos postulat.

Fidem destruere minuta postulare potest.

Haec inaequalitas explicat cur fides tam pretiosa sit.

Processus famae similis est.

Progressus gradualis est.

Damnum statim fieri potest.

Unus fraudis actus annos auctoritatis cumulatae delere potest.

Unum promissum fractum totam necessitudinem mutare potest.

Lectio non est perfectio.

Nulla institutio perfecta est.

Lectio est constantia.

Fides errores superat.

Fraudem aegre superat.

Homines errori facilius ignoscunt quam prodicioni.

Fides et Identitas

Fides ad extremum ab identitate pendet.

Homines ei fidunt quod constanter se gerit.

Homines ei fidunt quod agnoscibile manet.

Homines ei fidunt quod continuitatem per tempus ostendit.

Institutio sine identitate fidem aegre sustinet.

Homo sine identitate fiduciam aegre inspirat.

Ultima Cogitatio

Mundus hodiernus mira instrumenta habet ad caput metiendum.

Pauciora habet ad fidem metiendam.

Attamen fides una ex validissimis viribus manet quae mores humanos fingunt.

In omne negotium influit.

In omnem institutionem.

In omnem necessitudinem.

In omnem mercatum.

Statim fabricari non potest.

Directe emi non potest.

Auctoritate imponi non potest.

Mereri debet.

Lente.

Constanter.

Iterum atque iterum.

Ideo fides singularem capitis formam repraesentat.

Caput pecuniarium transferri potest.

Fides cumulari debet.

Et quia cumulari debet, unum ex paucis bonis fit quorum creatio sola pecunia accelerari non potest.

Lectio huius capitis simplex est:

Caput iter incipere potest.

Fides statuit quam longe procedere possit.

CAPUT 8

Systema Invisibile post Continuitatem

Mundus hodiernus nuntiorum studio tenetur.

Societates data colligunt.

Gubernationes data colligunt.

Mercatus data colligunt.

Singuli data colligunt.

Opinio sub his moribus manifesta videtur:

quo plura nuntia habemus, eo prudentiores decisiones nostrae fiunt.

Attamen nuntii non sunt memoria.

Et memoria multo maioris momenti est.

Nuntii in repositoio exstant.

Memoria in actione exstat.

Nuntii in archivum condi possunt.

Memoria in mores influit.

Discrimen fundamentale est.

Pleraeque institutiones nuntios habent.

Multo pauciores memoriam habent.

Hoc caput discrimen perscrutatur.

Nam futurum omnis institutionis ab eo pendet quod meminit.

Discrimen inter Data et Memoriam

Data cumulantur.

Memoria integratur.

Societas quinquaginta annorum relationes habere potest.

Id non significat eam quicquam meminisse.

Gubernatio ingentia archiva habere potest.

Id non significat eam historiam suam intellegere.

Homo milia librorum possidere potest.

Id non significat eum scientiam habere.

Idem principium ad institutiones pertinet.

Nuntii tum demum memoria fiunt cum in decisiones futuras influunt.

Aliter materia condita manent.

Mundus pecuniarius has duas notiones saepe confundit.

Putat nuntios cumulare sponte intellegentiam gignere.

Experientia aliud suadet.

Institutiones quae superstites manent raro eae sunt quae plurimos nuntios colligunt.

Eae sunt quae discunt nuntios in memoriam institutionis vertere.

Memoria ut Commodum Certaminis

Pleraque certaminis commoda tandem infirmantur.

Producta obsoleta fiunt.

Technologiae antiquatae fiunt.

Diplomata inventorum expirant.

Loca in mercatu mutantur.

Memoria aliter operatur.

Memoria cumulatur.

Quaeque decisio felix experientiam creat.

Quisque defectus experientiam creat.

Quodque discrimen experientiam creat.

Quaeque recuperatio experientiam creat.

Institutio quae has lectiones servat commodum invisibile cumulat.

Easdem veritates iterum atque iterum invenire non debet.

Quodque novum certamen ab altiore intellegentiae gradu incipit.

Extrinsecus observatores hoc saepe sapientiam appellant.

Intrinsecus plerumque memoria est.

Quaestio Oblivionis Institutionis

Multae institutiones condicione laborant de qua raro disputatur.

Oblivio institutionis.

Homines discedunt.

Moderatores mutantur.

Turmae reordinantur.

Systemata substituuntur.

Scientia per decennia cumulata lente evanescit.

Institutio corpore adest.

Attamen memoria eius infirmatur.

Consequentiae non statim apparere possunt.

Postea emergunt.

Idem errores redeunt.

Eadem pericula reapparent.

Eaedem lectiones iterum discendae sunt.

Institutio putat se novas quaestiones aggredi.

Saepe veteres quaestiones aggreditur quarum nemo meminit.

Ideo memoria non est tantum historica.

Est operativa.

Codex Familiae

Notio memoriae ultra societates mercatorias extenditur.

Familiae per memoriam operantur.

Communitates per memoriam operantur.

Nationes per memoriam operantur.

Integrae civitates scientiam ab una generatione ad alteram per fabulas, ritus, traditiones et eruditionem transferunt.

Sine memoria continuitas impossibilis fit.

Quaeque generatio a nihilo rursus inciperet.

Progressus vehementer tardaretur.

Idem principium intra institutiones valet.

Salus institutionis a scientiae traditione pendet.

Codex tradi debet.

Aliter evanescit.

Codex Memoriae igitur non de praeterito servando agit.

De futuro possibili reddendo agit.

Cur Discrimina Memoriam Patefaciant

Pretium memoriae maxime in incertitudine conspicitur.

Cum condiciones stabiles manent, fere quodlibet systema operari potest.

Cum perturbatio advenit, memoria decretoria fit.

Institutiones memoria valida formas agnoscunt.

Priorum discriminum meminerunt.

Responsorum quae bene evenerunt meminerunt.

Responsorum quae defecerunt meminerunt.

Haec facultas incertitudinem non tollit.

Confusionem minuit.

Institutio contextum habet.

Eventus novus esse potest.

Principia nota manent.

Memoria terrorem in prospectum vertit.

Archivum Humanum

Omnis homo peritus archivum fit.

Non quia omnia scit.

Quia satis meminit.

Experientia formas creat.

Formae iudicium creant.

Iudicium decisiones meliores reddit.

Hoc explicat cur sapientia raro repente appareat.

Gradatim cumulatur.

Homo qui multos locos, mercatus, culturas et discrimina expertus est ditiores interiores thesaurum datorum excolit.

Archivum portabile fit.

Cum eo iter facit.

Institutiones hanc capitis formam saepe parvi pendunt.

Munera animadvertunt.

Titulos animadvertunt.

Testimonia animadvertunt.

Memoriam praetereunt.

Deinde mirantur cum homines periti discedunt et effectus mutantur.

Scientia numquam plene in scriptis consignata erat.

In hominibus vivebat.

Memoria et Identitas

Identitas a memoria pendet.

Homo qui historiae suae obliviscitur se ipsum aegre intellegit.

Institutio quae historiae suae obliviscitur finem suum aegre intellegit.

Memoria continuitatem praebet.

Explicat cur quaedam principia referant.

Explicat cur quaedam decisiones factae sint.

Explicat quomodo systema ad locum praesentem pervenerit.

Sine memoria identitas fragilis fit.

Institutio adhuc exstat.

Attamen cursum amittit.

Scit ubi sit.

Non iam meminit cur.

Hoc unum ex maximis periculis est quae institutionibus felicibus imminet.

Successus implicationem gignit.

Implicatio memoriam obscurat.

Tandem systema obliviscitur quid successum primum creaverit.

Pretium Consilii Memoriae

Administratio hodierna saepe in innovationem intendit.

Innovatio magni momenti est.

Memoria quoque magni momenti est.

Innovatio sine memoria experimentum sine cursu fit.

Memoria sine innovatione conservatio sine incremento fit.

Validissimae institutiones utrumque servant.

Meminerunt.

Se accommodant.

Principia servant dum methodos excolunt.

Haec aequilibras diuturnitatem creat.

Futurum non solis innovatoribus pertinet.

Nec solis traditionis cultoribus.

Institutionibus pertinet quae meminisse possunt quod refert, dum mutant quod iam non refert.

Codex

Omnis institutio diuturna codicem habet.

Non necessario scriptum.

Non necessario formalem.

Codicem opinionum praesumptarum.

Codicem principiorum.

Codicem lectionum cumulatarum.

Codex hominis indoles fit.

Codex institutionis cultura fit.

Codex humanitatis traditio fit.

Traditio huius codicis continuitatem statuit.

Cum codex oblivioni datus est, declinatio saepe sequitur.

Non statim.

Gradatim.

Structura manet.

Sensus evanescit.

Institutio operari pergit.

Attamen se ipsam iam non intellegit.

Ultima Cogitatio

Mundus hodiernus nuntios celebrat.

Fabula Wall Street memoriam celebrat.

Nuntii explicant quid acciderit.

Memoria explicat quid ea experientia significet.

Nuntii emi possunt.

Memoria mereri debet.

Nuntii thesauros datorum implent.

Memoria decisiones fingit.

Validissimae institutiones non necessario eae sunt quae plurima sciunt.

Eae sunt quae rerum gravissimarum meminerunt.

Haec est lectio **Codicis Memoriae**.

Caput incrementum alere potest.

Technologia incrementum accelerare potest.

Innovatio incrementum creare potest.

Sed memoria statuit num incrementum tam diu superesse possit ut hereditas fiat.

Nuntii praeteritum inscribunt.

Memoria id porro fert.

Et continuitas ibi incipit ubi memoria servatur.

CAPUT 9

Bona quae Valorem Statuunt nec in Rationibus Apparent

Omnis institutio tabulam rationum servat.

Bona.

Debita.

Pecunia praesens.

Aes alienum.

Inventarium.

Instrumenta.

Investitiones.

Tabula rationum finem necessarium servit.

Implicationem in numeros vertit.

Investitoribus formam aestimandi praebet.

Moderatoribus permittit effectus metiri.

Linguam praebet qua institutiones rem oeconomicam
communicant.

Attamen omnis observator peritus tandem in paradoxum incidit.

Quaedam institutiones validiores videntur quam numeri earum.

Aliae infirmiores.

Explicatio saepe extra ipsam tabulam rationum iacet.

Aliud rationum systema exstat.

Invisibile.

Eius bona methodis usitatis recenseri non possunt.

Eius debita accurate metiri non possunt.

De eius inscriptionibus raro in colloquiis de quaestibus disputatur.

Attamen eius effectus in eventus diuturnos altus est.

Hoc systema occultum est quod ego Tabulam Rationum
Invisibilem appello.

Ultra Caput Pecuniarium

Caput pecuniarium magni momenti est.

Hoc in controversiam venire non debet.

Sine capite incrementum difficile fit.

Sine capite investitio impossibilis fit.

Sine capite occasio irrita manet.

Tabula Rationum Invisibilis caput pecuniarium non respuit.

Disputationem dilatat.

Nam caput pecuniarium iuxta aliud valoris genus operatur.

Fides.

Fama.

Auctoritas.

Memoria institutionis.

Agnitio notae mercatoriae.

Continuitas culturae.

Legitimitas ducendi.

Haec bona in mores influunt multo antequam effectus eorum in relationibus pecuniariis appareant.

Societas magnas opes habere potest dum fidem amittit.

Alia pauciores opes habere potest dum insignem fidelitatem servat.

Numeri soli discrimen raro explicant.

Bonum quod Fides Appellatur

Fides unum ex maximis bonis in Tabula Rationum Invisibili est.

Dissimilis pecuniae praesentis, statim transferri non potest.

Dissimilis inventarii, ad postulationem fabricari non potest.

Dissimilis aeris alieni, renovari non potest.

Fides cumulari debet.

Tandem fides subsidium fit quod institutionem in temporibus difficilibus sustinere potest.

Fama ut Experientia Condita

Homines famam saepe ut imaginem describunt.

Descriptio imperfecta est.

Fama memoria est.

Accuratius, fama memoria communis est.

Observationes repraesentat a milibus aut millionibus hominum per tempus cumulas.

Fama directe emi non potest.

Praeconium notitiam creare potest.

Notitia non est fama.

Fama oritur cum experientia exspectationes iterum atque iterum confirmat.

Ideo validae famae saepe adversa temporaria superant.

Subsidium magnum est.

Memoria alta est.

Tabula Rationum Invisibilis decennia auctoritatis cumulatae continet.

Memoria Institutionis ut Caput

Institutiones memoriam saepe parvi pendunt.

Innovationem celebrant.

Perturbationem celebrant.

Transformationem celebrant.

Hi fines pretium habent.

Attamen memoria munus aequae grave praestat.

Memoria prohibet ne institutio pro eadem lectione iterum atque iterum solvat.

Institutio quae meminit aliter operatur.

Formas agnoscit.

Errores praevisibiles vitat.

Contextum intellegit.

Decisiones eius ex scientia cumulata oriuntur, non ex observationibus singularibus.

Memoria institutionis igitur ut forma capitis se gerit.

Non quia in relationibus apparet.

Quia iudicium meliorem reddit.

Et melius iudicium in eventus influit.

Pars Debitorum

Omnis tabula rationum debita continet.

Tabula Rationum Invisibilis non differt.

Promissa fracta.

Auctoritas amissa.

Cynismus internus.

Inconstantia ducendi.

Corruptio culturae.

Haec elementa ut debita funguntur.

Quaestio est quod saepe diu occulta manent.

Debita pecuniaria statim attentionem postulant.

Debita invisibilia saepe inobservata cumulantur.

Institutio sana videtur.

Reditus stabiles manent.

Operationes pergunt.

Attamen sub superficie fiducia erodi potest.

Cum consequentiae conspicuae apparent, debitum saepe iam grave factum est.

Locus Caecus Mercatus

Mercatus in conspicuo metiendo excellunt.

Interdum invisibile aegre aestimant.

Analystae redditus aestimare possunt.

Quaestus aestimare possunt.

Incrementi rationes aestimare possunt.

Fidem aestimare difficilium est.

Fidelitatem aestimare difficilium est.

Vim culturae aestimare difficilium est.

Difficultas momentum eorum non minuit.

Saepe auget.

Variabiles quae difficillime metiuntur saepe eae fiunt quae observatores maxime admirationi afficiunt.

Ideo magnae ruinae institutionum saepe repentinae videntur.

Declinatio per annos fiebat.

Tabula Rationum Invisibilis mutabatur antequam relationes pecuniariae id ostenderent.

Validissimae Institutiones

Validissimae institutiones utramque tabulam rationum intellegunt.

Rem pecuniariam diligenter administrant.

Rem invisibilem quoque diligenter administrant.

In homines investiunt.

Famam tuentur.

Memoriam servant.

Fidem colunt.

Intellegunt diuturnitatem ab utraque rationum forma pendere.

Tabula rationum conspicua effectus praesentes explicat.

Tabula Rationum Invisibilis in effectus futuros influit.

Alteram curare, alteram negligere inaequalitatem creat.

Utramque administrare firmitatem creat.

Tabulae Rationum Personales

Principium ultra institutiones extenditur.

Singuli quoque Tabulas Rationum Invisibiles habent.

Indoles.

Auctoritas.

Necessitudines.

Integritas.

Fama.

Eaedem leges valent.

Deposita lente cumulantur.

Depromptiones celeriter fiunt.

Omnis actio rationem mutat.

Omnis decisio aut parti bonorum aut parti debitorum confert.

Homines saepe in indices externos successus intendunt.

Titulos.

Reditus.

Statum.

Tabula Rationum Invisibilis aliam quaestionem ponit:

Quid manet postquam titulus evanuit?

Responsum saepe veram vim patefacit.

Probatio Hereditatis

Ultima institutionis probatio non sunt effectus trimestres.

Est continuatio.

Quid superest?

Cui adhuc fiditur?

Quid adhuc in honore est?

Quid adhuc sensum habet?

Hae quaestiones ad Tabulam Rationum Invisibilem pertinent.

Societas insignes quaestus et parvam fidelitatem habere potest.

Alia modicos quaestus et insignem fidem habere potest.

Futuri cursus earum institutionum vehementer differre possunt.

Nam bona invisibilia in eventus conspicuos influunt.

Non statim.

Tandem.

Mora facit ut difficile aestimentur.

Effectus facit ut neglegi non possint.

Ultima Cogitatio

Mundus metitur quod potest.

Sapientia postulat ut ad id attendamus quod non potest.

Tabula Rationum Invisibilis intra omnem institutionem, omnem communitatem et omnem hominem exstat.

Valores inscribit quos rationum systemata plene capere non possunt.

Haec bona raro titulos diurnorum gignunt.

Raro in relationibus annuis apparent.

Raro publicam disputationem regunt.

Attamen saepe statuunt quae institutiones perseverent et quae evanescant.

Haec est lectio Tabulae Rationum Invisibilis.

Rationes conspicuae describunt ubi institutio hodie stet.

Rationes invisibiles saepe statuunt ubi cras stabit.

Caput pecuniarium possibilitatem creat.

Caput invisibile diuturnitatem creat.

Et diuturnitas ultima virium mensura est.

CAPUT 10

Cur Auctoritas Conspicua Sit, Vis autem Mereatur

Ars ducendi una ex rebus est de quibus in negotiis maxime disputatur.

Libri de ea scribuntur.

Universitates eam docent.

Societates eam quaerunt.

Investitores eam aestimant.

Attamen, quamvis tantam attentionem accipiat, ars ducendi late male intellegitur.

Multi ducendi artem cum auctoritate confundunt.

Alii cum gratia populari.

Quidam cum vi personae.

Paradoxum est quod ars ducendi saepe tum demum conspicua fit cum auctoritas iam necessaria non est.

Titulus obsequium creare potest.

Studium creare non potest.

Munus attentionem imperare potest.

Fidem imperare non potest.

Discrimen inter has res Paradoxum Ducendi definit.

Discrimen inter Potentiam et Artem Ducendi

Potentia et ars ducendi saepe simul apparent.

Non sunt idem.

Potentia ex munere oritur.

Ars ducendi ex auctoritate morum oritur.

Potentia concedi potest.

Ars ducendi mereri debet.

Potentia per tabulas ordinis institutionis advenit.

Ars ducendi per mores emergit.

Moderator in turmam auctoritatem habere potest.

Ea auctoritas permittit ut decisiones cogantur.

Ars ducendi incipit cum homines sequi eligunt etiam cum coactio iam necessaria non est.

Discrimen magni momenti est quia institutiones saepe auctoritatem promovent sperantes se artem ducendi assecuturas.

Duo eventus non sponte simul adveniunt.

Fallacia Imperii

Institutiones hodiernae saepe sub opinione consolatoria operantur.

Imperium eventus creat.

In hac observatione aliquid veri est.

Rationes agendi magni momenti sunt.

Normae magni momenti sunt.

Officium rationis reddendae magni momenti est.

Attamen nimia ab imperio dependentia tandem infirmitatem patefacit.

Systema quod perpetuam custodiam requirit sine fine crescere non potest.

Validissimae institutiones operantur quia homines finem intellegunt, non quia consequentias timent.

Imperium mores regere potest.

Ars ducendi in fidem influit.

Fides superest postquam custodia finita est.

Ideo diuturnissimi duces minus temporis in imperio augendo consumunt et plus in intellegentia augenda.

Ratio Auctoritatis

Ars ducendi rationi pecuniariae similis est.

Omnis actio deposita aut depromptiones creat.

Promissa servata deposita creant.

Constantia deposita creat.

Peritia deposita creat.

Integritas deposita creat.

Promissa fracta depromptiones creant.

Contradictiones depromptiones creant.

Opportunismus depromptiones creat.

Ratio sine intermissione operatur.

Qui sequuntur mores constanter aestimant.

Non formaliter.

Non conscie.

Sed sine intermissione.

Institutio tandem statuit num duci fidat.

Et ea decisio vim statuit.

Non auctoritatem.

Vim.

Quae multo pretiosior est.

Onus Conspicuitatis

Ars ducendi conspicuitatem creat.

Conspicuitas scrutationem creat.

Omnis inconstantia magis animadvertitur.

Omnis infirmitas magis conspicitur.

Omnis decisio graviores consequentias habet.

Multi ducendi artem cupiunt quia eius commoda imaginantur.

Pauci eius officia considerant.

Dux punctum relationis fit.

Institutio responsiones eius perscrutatur.

Eius priora.

Eius decisiones.

Eius mores sub pressura.

Lectio simplex est.

Homines raro fiunt quod duces dicunt.

Saepe fiunt quod duces tolerant.

Ducere per Incertitudinem

Ars ducendi in stabilitate facillima videtur.

Quilibet confidens videri potest cum eventus praevideri possunt.

Vera probatio in incertitudine incipit.

Nuntii imperfecti fiunt.

Decisiones difficiles fiunt.

Eventus obscuri fiunt.

Eo momento ars ducendi ab administratione ad iudicium transit.

Dux incertitudinem tollere non potest.

Confusionem minuere potest.

Successum praestare non potest.

Cursum praebere potest.

Pretium ducendi igitur non ex perfectis responsis habendis oritur,
sed ex cohaerentia servanda cum responsa praesto non sunt.

Institutio ab ea cohaerentia signa capit.

Stabilitas diffundi incipit.

Paradoxum Virium

Multi ducendi artem cum dominatione coniungunt.

Historia aliquid magis implicatum suadet.

Validissimi duces saepe moderationem ostendunt.

Auscultant.

Observant.

Se accommodant.

Sententiam mutare possunt cum documenta mutantur.

Hi mores interdum ut infirmitas male interpretantur.

Re vera saepe fiduciam ostendunt.

Infirmi duces correctionem timent.

Validi duces claritatem quaerunt.

Paradoxum est quod vera vis raro perpetua ostentatione eget.

Per constantiam conspicua fit, non per ostentationem.

Ars Ducendi et Identitas

Ars ducendi fragilis fit cum identitas tota a munere pendet.

Titulus evanescere potest.

Munus mutari potest.

Societas reordinari potest.

Quid manet?

Responsum diuturnitatem ducendi statuit.

Qui solam auctoritatem formalem in ducendo habent, saepe laborant postquam auctoritatem amiserunt.

Quorum ars ducendi ex indole oritur, vim retinent etiam postquam munus eorum mutatum est.

Discrimen ex identitate oritur.

Indoles tabulas ordinis institutionis superat.

Tituli non superant.

Officium Exempli

Omnis institutio docet.

Etiam cum non intendit.

Dux ut unus ex gravissimis magistris intra systema fungitur.

Homines priora observant.

Homines permutationes observant.

Homines responsiones observant.

Tempore procedente hae observationes cultura fiunt.

Cultura raro ex documentis publicis oritur.

Cultura ex exemplis iteratis oritur.

Ideo ars ducendi maius officium fert quam auctoritas.

Auctoritas mores dirigit.

Exemplum opiniones fingit.

Opiniones ad extremum mores altius fingunt quam ulla praecepta possunt.

Hereditas Invisibilis

Plerique duces in eventus conspicuos intendunt.

Reditus.

Incrementum.

Effectus.

Dilatatio.

Omnia magni momenti sunt.

Attamen omnis dux aliam hereditatem relinquit.

Invisibilem.

Consuetudines cultas.

Normas constitutas.

Fidem genitam.

Fiduciam confirmatam.

Culturam traditam.

Haec elementa multo diutius quam eventus trimestres supersunt.

Diu postquam relationes oblivioni datae sunt, cultura manet.

Et cultura saepe cumulatam vim decisionum ducendi multis annis ante factarum reddit.

Ultima Cogitatio

Paradoxum Ducendi simplex est.

Auctoritas desuper conceditur.

Ars ducendi infra conceditur.

Auctoritas statim apparet.

Ars ducendi lente cumulatur.

Auctoritas actionem cogere potest.

Ars ducendi actionem spontaneam inspirat.

Auctoritas a munere pendet.

Ars ducendi a fide pendet.

Validissimae institutiones utrumque intellegunt.

Structuram requirunt.

Officium rationis reddendae requirunt.

Disciplinam requirunt.

Sed intellegunt etiam vim diuturnam ex auctoritate morum,
constantia et indole oriri.

Felicissimi duces igitur aliquid altius quam imperium petunt.

Fidem petunt.

Nam fides auctoritatem in vim vertit.

Et vis est forma ducendi quae superest postquam titulus evanuit.

Potentia attentionem imperare potest.

Ars ducendi fidem meretur.

Et fides manet vis validissima quam ullus dux habere potest.

CAPUT 11

Cur Futurum Saepe ut Minatio Praesenti Incipiat

Omnis institutio se innovationem sustinere affirmat.

Moderatores de ea loquuntur.

Investitores eam celebrant.

Gubernationes eam pecunia adiuvant.

Universitates eam docent.

Innovatio unum ex verbis maxime admiratis societatis hodiernae facta est.

Attamen historia contradictionem molestam patefacit.

Eaedem institutiones quae innovationem laudant saepe ei resistunt.

Non quia rationis expertes sunt.

Quia innovatio dilemma creat.

Omne systema felix designatum est ut servet quod operatur.

Innovatio illud systema lacescit.

Quo felicius institutio fit, eo difficilior vera innovatio saepe fit.

Hoc est Dilemma Innovationis.

Futurum in theoria allicit.

In usu perturbat.

Cur Successus Vulnerabilitatem Creet

Defectus curiositatem gignit.

Successus saepe certitudinem gignit.

Institutio laborans alias vias sine requie quaerit.

Institutio felix methodis exstantibus adhaeret.

Adhaesio intellegi potest.

Systema praesens eventus peperit.

Systema praesens valorem creavit.

Systema praesens fidum videtur.

Quaestio emergit cum solutio hesternae limes crastinus fit.

Successus iterationem fovet.

Innovatio iterationem in dubium vocare requirit.

Contentio inter has duas vires intra omnem institutionem exstat.

Ipse processus qui vires creavit tandem rigorem creare potest.

Solacium Methodorum Probatarum

Institutiones naturae vias probatas praeferunt.

Summae impensarum praevisibilitati favent.

Investitores stabilitatem praeferunt.

Moderatores eventus metiendos praeferunt.

Eventus est locus ubi emendationes graduales facilius approbantur quam notiones quae omnia mutant.

Emendatio gradualis prudens videtur.

Innovatio radicalis incerta videtur.

Ironia insignis est.

Pleraeque magnae innovationes primo temerariae videntur.

Non quia erroneae sunt.

Quia probatione carent.

Probatio postea advenit.

Innovatio fidem postulat antequam documenta manifesta fiant.

Pleraeque institutiones ad processum contrarium aptatae sunt.

Quaestio Rationis Internae

Omnis institutio felix rationem internam excolit.

Ratio explicat cur decisiones fiant.

Cur opes distribuantur.

Cur priora exstent.

Systema magis magisque subtile fit.

Tandem institutio rem veram per suam formam aspicit.

Hoc puncto innovatio resistentiam invenit.

Non necessario quia homines progressui adversantur.

Quia nova notio rationi exstanti non congruit.

Propositum mirum videtur.

Occasio levis videtur.

Minatio tractabilis videtur.

Historia eandem formam iterum atque iterum ostendit.

Maximae perturbationes saepe parvae videntur cum primum apparent.

Momentum earum postea demum conspicuum fit.

Fortitudo Se Ipsum Devorandi

Una ex difficillimis ducendi formis est substituere aliquid quod adhuc operatur.

Ratio absurda videtur.

Cur productum quaestuosum infirmes?

Cur exemplar felix substituas?

Cur systema probatum lacesas?

Quia alius tandem id faciet.

Institutiones quae diutissime supersunt saepe mirabilem proprietatem ostendunt.

Secum ipsae certare volunt antequam aemuli rem cogant.

Hoc fiduciam requirit.

Patientiam requirit.

Requirit facultatem solacium brevis temporis pro momento diuturno sacrificandi.

Paucae institutiones hanc disciplinam constanter habent.

Pars Humana Innovationis

Innovatio non tantum ad technologiam pertinet.

Ad psychologiam pertinet.

Homines cursus honorum circa systemata exstantia aedificant.

Homines peritiam circa systemata exstantia excolunt.

Homines statum intra systemata exstantia inveniunt.

Innovatio omnibus tribus minatur.

Resistentia igitur personalis fit.

Quod disputatio de technologia videtur saepe disputatio de identitate est.

Propositum mutatur.

Motus animi notus manet.

Incertitudo molestiam creat.

Institutio securitatem quaerit.

Ducendi munus est hanc dynamicam agnoscere antequam
paralysis fiat.

Fabula de Ingenio

Cultura popularis innovationem ut opus hominum singularium
pingit.

Interdum hoc verum est.

Saepius innovatio ex locis oritur.

Curiositas.

Experimentatio.

Tolerantia defectus.

Varietas intellectualis.

Hae condiciones plus valent quam fabulae.

Institutio quae observationem fovet saepe occasiones citius
invenit.

Institutio quae deviationem punit saepe eas amittit.

Inventum repentinum videtur.

Fundamenta eius multis annis ante iacta erant.

Innovatio per hominem advenire potest.

Per culturam superest.

Lenta Conspicuitas Mutationis

Pleraeque innovationes initio invisibiles sunt.

Parvae videntur.

Nullius momenti.

Marginales.

Systema exstans efficaciter operari pergit.

Impetus novum progressum neglegendi validus manet.

Deinde processus acceleratur.

Quod leve videbatur omnia mutat.

Institutio nimis sero invenit se cursum observavisse, non exceptionem.

Hoc explicat cur tempus tanti momenti sit.

Difficile est momentum agnoscere antequam consensus id confirmet.

Certitudinem exspectare saepe significat post occasionem advenire.

Ultra Technologiam

Innovatio ultra producta et technologiam extenditur.

Institutiones per culturam innovant.

Per artem ducendi.

Per necessitudines.

Per communicationem.

Per consilium.

Per sensum.

Quaedam ex validissimis innovationibus in eo consistunt ut res notae aliter videantur.

Novus prospectus maiorem effectum creare potest quam nova machina.

Nova interpretatio maiorem valorem creare potest quam novus processus.

Innovatio incipit ubicumque observatio opinionem praesumptam lacescit.

Dilemma

Ipsum dilemma numquam evanescit.

Omnis institutio iterum atque iterum eligere debet.

Efficacitatem an explorationem.

Certitudinem an experimentationem.

Tutelam an accommodationem.

Neutra pars omnino regnare potest.

Nimia stabilitas torporem creat.

Nimia perturbatio chaos creat.

Difficile est aequilibritatem servare.

Identitatem servare dum evolutio fovetur.

Vires tueri nec ab eis captivum fieri.

Haec aequilibritas institutiones perseverantes definit.

Ultima Cogitatio

Innovatio non est inimica continuitatis.

Innovatio est cautio continuitatis.

Eius finis non est systemata felicia destruere.

Eius finis est prohibere ne systemata felicia obsoleta fiant.

Futurum raro cum licentia advenit.

Raro consensum exspectat.

Raro hierarchias constitutas veretur.

Simpliciter apparet.

Institutiones quae florent non necessario eae sunt quae maximas opes habent.

Saepe eae sunt quae paratissimae sunt rem veram observare antequam res vera manifesta fiat.

Haec est lectio **Dilemmatis Innovationis**.

Maxima successus minatio non est defectus.

Est opinio successum hesternum momentum crastinum praestare.

Innovatio solacium lacessit.

Solacium praesens tuetur.

Innovatio futurum tuetur.

CAPUT 12

Cur Homines Singulares Facile Admireris et Difficile Regas

Omnis institutio se ingenium magni facere affirmat.

Relationes annuae ingenium celebrant.

Moderatores de ingenio disputant.

Investitores ingenium quaerunt.

Conquisitores de ingenio certant.

Oeconomia hodierna saepe ingenium ut summum certaminis commodum praebet.

Attamen paradoxum est.

Eaedem institutiones quae homines singulares petunt saepe, cum advenerunt, molestia afficiuntur.

Ingenium e longinquo admiramur.

Ingenium de propinquo perturbare potest.

Haec contradictio Paradoxum Ingenii definit.

Institutiones originalitatem cupiunt.

Saepe praevisibilitatem praeferunt.

Difficile est quod verum ingenium raro forma praevisibili advenit.

Ingenium et Conformitas

Pleraque systemata ad constantiam designata sunt.

Rationes agendi exstant ut fiduciam creent.

Leges exstant ut incertitudinem minuant.

Structurae exstant ut conatus concordent.

Hi fines rationabiles sunt.

Ingenium implicationem inducit.

Homines singulariter capaces saepe res aliter vident.

Formas animadvertunt quas alii praetereunt.

Opiniones in dubium vocant quas alii accipiunt.

Rationes laccessunt quas alii sponte sequuntur.

Eaedem proprietates quae eos pretiosos faciunt eos systematibus constitutis molestos facere possunt.

Institutio electionem habet.

Conformitatem tueri.

An contentionem fecundam tolerare.

Historia suadet institutiones quae hanc contentionem regere possunt validiores fieri.

Quae eam regere non possunt saepe ipsos homines amittunt quos maxime aestimant.

Discrimen inter Peritiam et Ingenium

Peritia et ingenium non idem sunt.

Peritia doceri potest.

Ingenium saepe ut inclinatio incipit.

Peritia effectus meliores reddit.

Ingenium prospectum mutat.

Homo peritus efficaciter exsequitur.

Homo ingeniosus saepe possibilitates videt aliis invisibiles.

Utrumque pretiosum est.

Error fit cum institutiones ea ut permutabilia tractant.

Peritia systemata firmat.

Ingenium systemata dilatat.

Illa efficacitatem auget.

Hoc evolutionem creat.

Institutiones diuturnae utrumque requirunt.

Cur Ingenium Frictionem Creet

Ingenium frictionem gignit quia opiniones exstantes lacessit.

Homo qui difficiles quaestiones ponit conventus tardat.

Homo qui usus receptos examinat molestiam creat.

Homo qui alias vias proponit incertitudinem inducit.

Ex prospectu brevis temporis frictio mala videtur.

Ex prospectu longi temporis frictio saepe torporem prohibet.

Innovatio raro ex pleno consensu oritur.

Emendatio raro ex iteratione indubitata oritur.

Quaedam ex pretiosissimis contributionibus primo incommodae videntur.

Institutio resistentiam videt.

Historia postea perspicientiam agnoscit.

Timor Differentiae

Institutiones saepe parvi pendunt quam vehementer homines res notas praeferant.

Differentia attentionem allicit.

Attentio incertitudinem creat.

Incertitudo cautionem creat.

Itaque homines qui aliter cogitant saepe insolitam difficultatem inveniunt.

Maxima eorum vis maximum impedimentum fit.

Animadvertuntur.

Memoria tenentur.

De eis disputatur.

Non semper quia errant.

Saepe quia insoliti sunt.

Systema instinctu aestimat num differentia valorem animationem repraesentet.

Responsum statuit num ingenium floreat an evanescat.

Pretium Ingenii Amissi

Homines ingeniosos amittere consequentias gignit quae aegre numerantur.

Locus vacuus impleri potest.

Munus substitui potest.

Titulus alii attribui potest.

Prospectus difficiliter substituitur.

Discessus hominis ingeniosi saepe possibilitates nondum effectas aufert.

Notiones nondum exploratas.

Nexus nondum formatos.

Solutiones nondum inventas.

Ratiocinatio usitata haec damna raro inscribit.

Attamen institutiones ea experiuntur.

Tabula Rationum Invisibilis mutatur.

Institutio eandem structuram habet.

Potentia eius minor fit.

Quaestio Agnitionis

Multae institutiones putant mercedem satis agnitionis esse.

Merces magni momenti est.

Agnitio aliud est.

Homines ingeniosi saepe aliquid ultra praemium pecuniarium quaerunt.

Finem.

Reverentiam.

Occasionem.

Sensum.

Facultatem conferendi.

Cum hae condiciones evanescunt, sola pecunia raro quaestionem solvit.

Institutio ingenium ut opem tractare incipit.

Homo exspectat ut tamquam particeps tractetur.

Seiunctio crescit.

Tandem separatio probabilis fit.

Non quia ingenium institutionem repudiavit.

Quia necessitudo sensum amisit.

Locum Ingenio Creare

Ingenium solo imperio non floret.

Spatium requirit.

Spatium curiositati.

Spatium quaestionibus.

Spatium experimentis.

Hoc normas non tollit.

Normas cum exploratione aequat.

Finis non est disciplinae absentia.

Finis est absentia vinculorum supervacuorum.

Validissimae culturae hanc aequilibratam assequuntur.

Officium rationis reddendae servant dum originalitatem fovant.

Structuram servant nec inceptum suffocant.

Tales loci rari sunt.

Sunt etiam mirum in modum validi.

Officium Ducendi

Ars ducendi peculiare officium erga ingenium fert.

Duces statuunt num homines singulares bona an quaestiones fiant.

Decisio saepe minus ab homine ingenioso pendet quam a loco circumstante.

Dux timidus ingenium ut certamen aspicere potest.

Dux confidens ingenium ut amplificationem aspicit.

Ille munus suum tuetur.

Hic institutionem firmat.

Discrimen altum est.

Institutiones raro supra limites philosophiae ducendi suae surgunt.

Ingenium et Hereditas

Omnis institutio perseverans tandem quaestionem fundamentalem aggreditur:

Sectatoresne creamus?

An duces futuros creamus?

Responsum in hereditatem influit.

Ingenium non tantum effectus praesentes meliores reddere debet.

Ingenium facultatem futuram augere debet.

Validissimae institutiones homines ingeniosos ut investitiones aspiciunt, non ut instrumenta.

Intellegunt finem ingenii excolendi non esse solum fructum statim perceptum.

Est continuitas.

Scientiae traditio.

Possibilitatis dilatatio.

Virium futurarum creatio.

Ultima Cogitatio

Paradoxum Ingenii simplex est.

Institutiones hominibus singularibus egent ut evolvantur.

Homines singulares necessario systemata exstantia lacesunt.

Ipsae proprietates quae valorem creant saepe molestiam creant.

Difficile non est eam contentionem tollere.

Difficile est eam sapienter regere.

Ingenium non adorandum est.

Neque sine causa coercendum.

Intellegendum est.

Alendum.

Lacessendum.

Excolendum.

Nam omnis institutio tandem ad punctum pervenit ubi solae rationes agendi non sufficiunt.

Eo momento homines discrimen faciunt.

Et inter homines ingenium una ex validissimis viribus manet quae praesto sint.

Systemata constantiam creant.

Ingenium possibilitatem creat.

Futurum institutionibus pertinet quae utrumque tueri possunt.

COGITATIO CONCLUSIVA

Ultra Wall Street

Omnis institutio a fine incipit.

Quaedam eius meminerunt.

Quaedam obliviscuntur.

Historia institutionum saepe historia est illius electionis.

Tempore procedente structurae maiores fiunt quam consilia quae eas creaverunt.

Rationes agendi maiores fiunt quam homines.

Relationes maiores fiunt quam memoria.

Indices maiores fiunt quam sensus.

Eo momento institutiones maximum periculum subeunt.

Non certamen.

Non technologiam.

Non cyclos oeconomicos.

Oblivionem.

Incapacitatem meminisse cur exstent.

Hoc scriptum numquam argumentum contra rem pecuniariam fuit.

Res pecuniaria manet unum ex validissimis humanitatis instrumentis ad concordiam, investitionem, incrementum et progressum.

Quaestio numquam pecunia fuit.

Quaestio semper reductio fuit.

Opinio id solum referre quod metiri potest.

Opinio valorem et pretium idem esse.

Opinio tabulam rationum totam institutionem describere.

Non describit.

Post omnem numerum decisio stat.

Post omnem decisionem opinio stat.

Post omnem opinionem homo stat.

Et post omnem institutionem perseverantem aliquid stat quod in tabula computatoria plene capi non potest.

Haec non sunt capiti alternativa.

Sunt locus in quo caput operatur.

Fabula Wall Street igitur ad simplicem conclusionem pervenit.

Validissimae institutiones non eae sunt quae unum indicem maximum reddunt.

Eae sunt quae cohaerentiam per tempus servant.

Intellegunt quomodo se accommodent nec identitatem amittant.

Intellegunt quomodo crescant nec finem amittant.

Intellegunt quomodo effectus metiantur nec sensum ex oculis amittant.

Futurum nec meris idealistis nec meris technicis pertinebit.

Iis pertinebit qui numeros cum moribus, caput cum fide, consilium cum memoria coniungere possunt.

Nam mercatus ad extremum creationes humanae manent.

Et omnis creatio humana viribus fingitur maioribus quam sola ratiocinatio.

Caput structuras aedificat.

Sensus eas vivas servat.

Haec est ultima huius Fabulae lectio.

Non rem pecuniariam erroneam esse.

Sed rem pecuniariam validiorem fieri cum agnoscit quod plene metiri non potest.

Non omne pretiosum numerari potest.

Et non omne quod numerari potest pretiosum fit.

Spatium inter has duas observationes est ubi Fabula Wall Street vivit.

CAPUT 13

Cur Memoria Supersit ubi Negotia Evanescent

Fides unum ex verbis in negotiis maxime male intellectis est.

Plerique fidem cum certitudine coniungunt.

Experientia mea me contrarium docuit.

Fides incipit ubi certitudo desinit.

Si certitudo exstat, fides supervacua fit.

Contractus fidem substituunt.

Cautiones fidem substituunt.

Pignora fidem substituunt.

Vera probatio apparet cum nullum ex his praesidiis exstat.

Tum demum invenimus num fides adsit.

Fabula huius lectionis in Romania inceptit.

Advocata

Quodam post meridiem advocatam telephono vocantem accepi.

Plures linguas loquebatur et rogavit num officium suum visitarem.

Accepi.

Cum aedificium intravi, aliquid statim attentionem meam cepit.

Officium cum tribus aliis mulieribus commune erat.

Non propter necessitatem.

Quia efficacitas magni momenti erat.

Postea aliquid inveni quod in societate Romanica admirabar.

Parsimonia non erat tantum mos oeconomicus.

Erat principium culturae.

Homines subsidia cumulabant.

Homines se ad incertitudinem parabant.

Homines futurum tuebantur.

Hae observationes me magis quam res iuridicae delectabant.

Per annos didiceram culturam saepe explicare quod numeri non possunt.

Transsilvania

Colloquia facilia erant.

Naturalia.

Non coacta.

Mater sola erat cum filio adulto.

Ego eram moderator Italicus in cultura aliena habitans quam adhuc intellegere conabar.

Quodam vespere instabat ut me domum veheret.

Medio itinere currus eius substitit.

Silvis circumdati eramus.

In media Transsilvania.

In regione ursis celebri.

Dum rem aestimo, in risum effusa est.

Deinde dixit:

«Finge ursum ad fenestram pulsare quia mecum esse velit.»

Risus adhuc memini.

Non propter iocum.

Propter absentiam timoris.

Quidam anxietatem in omnem condicionem ferunt.

Alii vitam ferunt.

Illa ad alterum genus pertinebat.

Loculus Mensae

Paucis diebus post animadvertit me sollicitum esse.

Eo tempore curas pecuniarias habebam.

Nihil gravissimum.

Simpliciter una ex innumeris pressuris quae vitam negotiorum comitantur.

Auxilium ab ea non petiveram.

Pecuniam non petiveram.

Particulas non explicaveram.

Loculum aperuit.

Intus erant quadraginta milia euronummorum.

Deinde simplicem quaestionem posuit.

«Quantum tibi opus est?»

Aliam sententiam etiam clarius memini.

Risit et dixit:

«Mulieres Romanae plerumque pecuniam a viris Italicis accipiunt.»

«Tu fortasse unus ex paucis viris Italicis es qui pecuniam a muliere Romana accipiant.»

Iocus mecum mansit.

Gestus etiam diutius mansit.

Duo tantum milia euronummorum petivi.

Non quia plus praesto non erat.

Quia plus non erat necessarium.

Eo momento aliquid magni momenti inveni.

Fides non eo metitur quod datur.

Fides eo metitur quod offertur.

Quadraginta milia euronummorum non erant res praecipua.

Loculus apertus erat.

Quaestio sine Responso

Per sex menses insequentes vita perrexit.

Bene inter nos intellegebamus.

Una ridebamus.

Una tempus agebamus.

Attamen aliquid erat quod numquam in me ipso solvi.

Incertitudo.

Incertitudo perpetua.

Saepe sentiebam, si discederem, alium advenire posse.

Si abirem, alium statim locum meum occupare posse.

Utrum timor rationi consentaneus fuerit iam nihil refert.

Id refert quod exstitit.

Homines saepe fidem cum securitate confundunt.

Non sunt idem.

Fides decisio est.

Securitas cautio est.

Fidi.

Numquam plane securus fui.

Et fortasse ea ipsa de causa fabulam hodie memini.

Conatus Reddendi

Sex mensibus post Romaniam reliqui.

Antequam discederem, pecuniam reddere conatus sum.

Deinde iterum conatus sum.

Et iterum.

Tandem numerare desii.

Mihi debitum erat.

Illi aliquid omnino aliud erat.

Denique, post alium conatum reddendi, subrisit et recusavit.

Deinde dixit:

«Hoc est monumentum meum.»

«Et numquam mei oblivisceris.»

Eo tempore ea verba leviter accepi.

Viginti annis post scio eam recte dixisse.

Viginti Anni

Viginti anni praeterierunt.

Nationes mutatae sunt.

Societates mutatae sunt.

Officia mutata sunt.

Incepta venerunt et abierunt.

Centenorum conventuum oblitus sum.

Milium epistularum electronicarum.

Innumerabilium relationum.

Sed illa mansit.

Non propter amorem.

Non propter pecuniam.

Non propter desiderium praeteritorum.

Quia me aliquid de fide docuit.

Duo milia euronummorum iam pridem e memoria evanuerunt.

Gestus numquam.

Per annos credidi eam mihi pecuniam mutuam dedisse.

Postea demum intellexi.

Non mihi pecuniam dederat.

Mihi fidem dederat.

Et fides aliis rationum legibus paret.

Negotia pecuniaria clauduntur.

Fides aperta manet.

Amittere ut Vincas

Alia lectio in illa experientia latebat.

Quae me per totam vitam sequeretur.

Ut quaedam vincas, primum amittere velle debes.

Non pecuniam amittere.

Non disputationem amittere.

Imperium amittere.

Certitudinem amittere.

Fallaciam amittere omnem eventum regi posse.

Negotia imperium remunerantur.

Necessitudines humanae non semper eandem rationem sequuntur.

Necessitas vincendi saepe distantiam creat.

Voluntas amittendi interdum nexum creat.

Hoc paradoxum mecum mansit.

Non tantum in necessitudinibus privatis.

In negotiis quoque.

Per totum cursum meum saepe permisi ut alii se vicisse crederent.

Eventus pluris erat quam agnitio.

Exitus pluris erat quam plausus.

Superbia cara est.

Eventus viliores sunt.

Hanc rationem numquam mutavi.

Et numquam me paenituit.

Vera Tabula Rationum

Annis post intellexi hunc eventum perparum ad pecuniam pertinuisse.

Verum negotium invisibile erat.

Fides permutata erat.

Memoria creata erat.

Necessitudo lectionem pepererat.

Pleraeque tabulae rationum bona, debita, lucra et damna inscribunt.

Nulla earum talia momenta inscribit.

Attamen talia momenta in totas vitas influunt.

Quidam inscriptiones in rationum systematibus relinquunt.

Alii inscriptiones in memoria relinquunt.

Illae tandem evanescunt.

Hae pars nostri fiunt.

Ultima Cogitatio

Mundus fidem ut rem animi mollioris tractat.

Ego non.

Eam infrastructuram puto.

Infrastructuram invisibilem.

Eius generis quam nemo animadvertit donec evanescat.

Viginti annis post loculum memini.

Quadraginta milia euronummorum.

Duo milia accepta.

Innumerabiles conatus ea reddendi.

Et unam sententiam.

«Hoc est monumentum meum.»

«Et numquam mei oblivisceris.»

Recte dixit.

Numquam oblitus sum.

Et fortasse haec est simplicissima fidei definitio quam umquam inveni:

Pecunia rationes relinquit.

Fides in memoria manet.

Et memoria sola est tabula rationum quae numquam clauditur.

DECLARATIO ULTIMA

Hoc opus non est praedictio.

Non est accusatio.

Non est consilium investiendi.

Non est censura societatis.

Est studium continuitatis.

Studium morum humanorum.

Studium institutionum et virium invisibilium quae statuunt num
perseverent.

Huius scripti finis non est consensum gignere.

Finis est observationem fovere.

Sub numeros inspicere.

Sub speciem inspicere.

Sub narrationes inspicere.

Et simplicem quaestionem ponere:

Quid manet cum strepitus evanescit?

Responsum huic quaestioni pro quoque homine et quaque
institutione diversum est.

Attamen ipsa inquisitio operae pretium manet.

Nam civitates non solo capite aedificantur.

Fide aedificantur.

Institutiones non solis redditibus sustentur.

Necessitudinibus sustentur.

Et hereditates non solo successu creantur.

Sensu creantur.

P.S.

gillettenarrative.com numquam rumoribus de ulla societate indulgebit. Non est eius modus, neque umquam nuntiis secretis aut arcanis societatum negotiabitur.

Auctor bona praecepta accepit, et collega eius ante duo milia annorum ea confirmavit: Verbum movetur tantum ut motum animi ferat et veritatem morum humanorum patefaciat, numquam ut in lutum speculationis mercatus aut garrulitatis industrialis descendat.

Fides codici honoris et reverentia erga gentem suam perpetuae manent nec in pactionem veniunt.

Silentium Domini tuetur quod nullus algorithmus umquam emere poterit.

Ferdinando Frega

Nando the Scribe

Conditor, Gillettenarrative

Libros non vendimus. Necessitudines aedificamus.

Caput Numeratur. Sensus Hereditate Traditur.

Ferdinando Frega

Nando the Scribe

Fabula Wall Street